

ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο Νόμος της φύσης παρέχει σε όλους τους ανθρώπους τις ίδιες αξίες και δικαιώματα. Αγαθά που είναι αλληλένδετα και αναπόσπαστα μεταξύ τους. Για τον λόγο αυτόν όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι και δεν διαφέρουν μεταξύ τους. Εις την κοινή και απλή γλώσσα: δεν υπάρχουν, δεν μπορεί, δεν επιτρέπεται να υπάρχουν διακρίσεις μεταξύ των ανθρώπων. Αξίες και δικαιώματα είναι κοινά για όλους τους ανθρώπους. Η αξία μεταφράζεται σε ισότητα, αξιοπρέπεια, σεβασμό, και δικαίωμα σημαίνει να ζεις και να εκφράζεσαι ελεύθερα εντός των πλαισίων των αξιακών αρχών και νομιμότητας.

Η Δημοκρατία, αυτό το δώρο των προγόνων μας εις την ανθρωπότητα, προστατεύει αξίες και δικαιώματα. Είναι η δύναμη του Λαού και η ομπρέλα προστασίας για όλους ανεξαιρέτως τους πολίτες, χωρίς διακρίσεις. Υπό το καθεστώς της αξιακής Δημοκρατίας, ως μόνη πηγή εξουσίας, ευρίσκονται χωρίς διακρίσεις και όλοι οι Θεσμοί και διάφοροι Φορείς της Πολιτείας, όπως π.χ. είναι βάσει της καθιέρωσης της Αρχής της Διακρίσεως των Εξουσιών του μεγάλου Γάλλου και πατέρα του Διαφωτισμού Montesquieu (Μοντεσκιέ: 1689-1755): η Νομοθετική, η Εκτελεστική και η Δικαιοσύνη.

Ας τα πούμε όμως τα πράγματα πιο απλά. Χωρίς τον Λαό, χωρίς τις αξίες και τα θεμελιώδη δικαιώματα του, χωρίς την ελευθερία κάθε πολίτη να βούλεται και να βουλεύεται, χωρίς αυτή την ομπρέλα του που λέγεται Δημοκρατία και με την οποία πρέπει να αυτοπροστατεύεται, δεν νοείται και δεν πρέπει να υπάρχουν κρατικές Εξουσίες, Θεσμοί και Φορείς που να είναι υπεράνω της ίδιας της Δημοκρατίας, δηλαδή υπεράνω του ίδιου του Λαού.

Η σημερινή κατάντια της Πατρίδος μας, με όλες τις παραμέτρους, διαστάσεις και συνέπειες, πρέπει να προβληματίσει όλους εμάς τους Έλληνες. Εις την ουσία, το πρόβλημα της κρίσης χρέους της Πατρίδος μας δεν είναι καθαρώς οικονομικό, ως εσφαλμένως υποστηρίζεται και προπαγανδίζεται, αλλά κυρίως θεσμικό, με οικονομικές όμως εν συνεχεία διαστάσεις και συνέπειες. Εις την πραγματικότητα πρόκειται για μεγάλη εκτροπή και διαστροφή των κρατικών Εξουσιών και των διαφόρων Θεσμών και Φορέων, η λειτουργία των οποίων όχι μόνον δεν έχει την ανάλογη απήχηση εις την Δημοκρατία και εναρμόνιση με αυτήν, αλλά ευρίσκεται σε αέναη διάσταση και σύγκρουση με την ιστορική υφή αυτού του νοήματος της Δημοκρατίας, δηλαδή πρωτίστως με τον Λαό.

Εδώ και δεκαετίες, με την ανάρμοστη και ανήθικη συμπεριφορά τους, βάλλουν σφοδρώς κατά της ίδιας της Δημοκρατίας. **Διάφοροι συνταγματολόγοι, νομικοί, σύγχρονοι φιλόσοφοι, πολλοί άλλοι δήθεν ειδήμονες, πολιτικοί, δημοσιογράφοι κ.α. μολυσμένοι από το καρκίνωμα της υλικής επιρροής του χρήματος, παρερμηνεύουν τώρα την πραγματική φύση του ανθρώπου, τις αξίες και δικαιώματά του. Προσβάλλουν ευθέως την δύναμη και την πηγή της Δημοκρατίας, δηλαδή αυτόν το ίδιο τον Λαό. Η υπεροψία, η αλαζονεία, ο εκφυλισμός, η ηθική και ψυχική κατάντια, τους έχει απομακρύνει από τον Ελληνικό Λαό, με τον οποίο εις την πραγματικότητα εδώ και δεκαετίες ευρίσκονται σε διαρκή διάσταση και σύγκρουση.**

Ισχυρίζονται ανερυθρίαστα και προκλητικά ότι το Αξίωμα της Διακρίσεως των Εξουσιών, δηλαδή η Εκτελεστική, η Νομοθετική και η Δικαιοσύνη, αλλά και οι συνακόλουθοι Θεσμοί και Φορείς των, είναι «οι πυλώνες της Δημοκρατίας»! Αυτός και μόνον ο ισχυρισμός αποτελεί όχι μόνον μεγάλη εκτροπή, αλλά ταυτόχρονα ύβρη, ασέβεια κατά της ίδιας της Δημοκρατίας. **Διότι υπεράνω όλων, πυλώνας της Δημοκρατίας είναι μόνο ο Λαός.** Ως εκ τούτου, οι διάφορες Εξουσίες και Θεσμοί οφείλουν να υπηρετούν την Δημοκρατία, δηλαδή μόνο τον Ελληνικό Λαό, ο οποίος είναι υπεράνω όλων.

Αυτή όμως η παρερμηνεία και ως επακόλουθο αυτής η παρεκτροπή, αυτή η υπερίσχυση της Εκτελεστικής, της Νομοθετικής, της Δικαιοσύνης και συνακόλουθων Θεσμών έναντι της Δημοκρατίας, έχει τώρα ως αναπόφευκτο αποτέλεσμα και συνέπεια την μεγάλη εθνική κρίση της Πατρίδος μας.

Όμως η μεγάλη κρίση που διέρχεται η Πατρίδα μας πρέπει να αντιμετωπισθεί από όλους μας με την τάχιστα αποκατάσταση της αξιακής έννοιας της Δημοκρατίας. Με ενότητα και πίστη, με σύνεση και αποφασιστικότητα, αλλά και με πολλές, πολλές θυσίες από όλους μας. Η ενότητα και η σύμπλευση όλων είναι η μόνη σωτηρία για την πολύπαθη Πατρίδα μας. Άλλη λύση δεν υπάρχει, αλλά ούτε πρέπει να την περιμένουμε από εξωγενείς παράγοντες!

Από την αρχή της κρίσης χρέους η Πατρίδα μας ζει μία ανθρώπινη τραγωδία. Την μέγιστη εν καιρώ ειρήνης. Η πλειοψηφία των Ελλήνων υπέστη τεράστιες και αιματηρές θυσίες, βαρύ είναι το τίμημα που κατέβαλε και συνεχίζει να καταβάλλει. Έφθασε εις τα έσχατα όρια αυτής της ανθρώπινης ύπαρξης του, και πλέον των 2.5 εκατ. των συμπατριωτών μας είναι άνεργοι, ενώ εκατοντάδες χιλιάδες μεταναστεύουν.

Είναι όμως πολύ θλιβερό γεγονός, ότι διάφοροι Φορείς, είναι αντιμέτωποι με την πλειοψηφία του φτωχοποιημένου και λιμοκτονούντος Λαού από τα επαχθή και θανατηφόρα 3 Μνημόνια, την θανατηφόρα τώρα Πανδημία που παραλύει την Οικονομία και την φυσιολογική ζωή των Ελλήνων. Τα τεράστια και δυσεπίλυτα δημοσιονομικά προβλήματα και η αύξηση του Δημόσιου Χρέους (387.3 δις Ευρώ, πλέον των 226,6% του ΑΕΠ), τις αθρόες εισβολές δεκάδων χιλιάδων λαθρομεταναστών, τις επικείμενες ροές χιλιάδων λαθρομεταναστών απο το Αφγανιστάν, τους εθνικούς κινδύνους και τις διαρκείς απειλές και την επικίνδυνη εχθρότητα απο την πλευρά όλων των γειτόνων μας, **ομιλούν τώρα ευθαρσώς ακόμη για συνταγματικά δικαιώματα, για αξιοπρέπεια και ανθρώπινη διαβίωση. Απέχουν έτσι προκλητικά όχι μόνον από μία υπεύθυνη εθνική στάση για την υπεράσπιση των εθνικών συμφερόντων της Πατρίδος, αλλά απεναντίας ενδίδουν και εις τους εκβιασμούς, τις απειλές και διεκδικήσεις, και πολλές άλλες προσβολές των εχθρών του Ελληνισμού και του Έθνους μας.**

Όμως, δυστυχώς, τέτοιες αντεθνικές συμπεριφορές, σε στιγμές που κρίνεται το μέλλον της Πατρίδος μας, δημιουργούν παράλληλα την απέχθεια και την αποστροφή της πλειοψηφίας του Ελληνικού Λαού. Αυτό όμως που πρέπει όλοι αυτοί να γνωρίζουν και να συνειδητοποιήσουν, είναι τα κάτωθι: η πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού που ματώνει και υφίσταται τα πάνδεινα, και έφθασε εις τα όρια της έσχατης ένδειας και ανθρώπινης ύπαρξης του, **ούτε όμως ομιλεί για συνταγματικά δικαιώματα, ούτε για αξιοπρέπεια, αλλά ούτε απέχει από την εργασία του.** Αν και το μέλλον του είναι τώρα τόσο αβέβαιο και ζοφερό, συνεχίζει με κάθε τρόπο και ύστατη προσπάθεια να αγωνίζεται, να αγωνιά, να εργάζεται και να ευρίσκεται διαρκώς σε αναζήτηση εργασίας, να καταβάλλει με θυσίες τον οβολό του εις τον κρατικό κορβανά, **από τον οποίο όμως αμείβονται πλουσιοπάροχα οι Δημόσιοι Φορείς και Λειτουργοί του!**

Για τους λόγους αυτούς οφείλουν τώρα μεγάλο σεβασμό απέναντι εις τον Ελληνικό Λαό. Για το καλό της Πατρίδος μας, ας παύσουν επιτέλους να προκαλούν με την ανάρμοστη και προκλητική αντεθνική τους συμπεριφορά, και να ομιλούν ανερυθρίαστα για αξιοπρέπεια και συνταγματικά δικαιώματα.

Ο Αριστοτέλης είπε: «Το αληθές και το δίκαιο είναι απο την φύση πιο δυνατό απο το ψευδές και το άδικο, και ελεύθερος είναι πραγματικά αυτός που ξεπερνά τους φόβους του»

Γεώργιος Εμ.Δημητράκης

Υποσημείωση: Ο αρθρογράφος κρητικής (Μαριού/ Ν. Ρεθύμνης) και θρακικής καταγωγής γεννήθηκε και διαμένει εις την Ξάνθη/Θράκη, τον Προμαχώνα της Ελλάδος. Σπούδασε Πολιτικές-Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις το Πανεπιστήμιο της Βόννης, και Ιστορία και Πολιτιστική κληρονομιά εις την Αθήνα. Διετέλεσε επί 30-ετίας Διπλωματούχος Ξεναγός για όλη την Ελληνική Επικράτεια